проповѣдвахѣ въстинне въ България.

5) ние мѫрко. Апостолъ конковъ отъ свѣщовъ бѣше тоже единъ отъ представителитѣ по черковний въпросъ въ царградъ, него изпратихѣ послѣдъ писма да събира отъ България помощъ за българската черква въ царградъ. Вет. по въпр. на ЗЗ. Между карлоучитѣ има доста много по-ние Апостоли, затова белкимъ ги нарицятъ апостоловци. — Апостоловъ-ва, во, — Апостоловица и Апостолица.

Апостроѳъ (отъ) фигура риторъ. показва обращение и възвание на оратора къмъ нѣкой или къмъ нѣщо. 2) Блегъ карозапетая употрѣбяванъ въ черковнитѣ книги надъ гласнитѣ, отъ кои блѣгъ употрѣбяванъ въ други български книги при отпущането на нѣкоя гласна буква.

Апофѳегма (та), кратко изрѣвоучение. Много отъ пословиците ся чисто апофѳегми. ~~Какво то е~~ остроумно изречение.

Априлий, единъ отъ 12-тѣ месеци въ годината. Стар. цвѣтенъ. Свѣтко сдче, марта дере, априлъ кожи продава. Посл. Априлске лиле, мой побратиме, приидай ми при мене да згрубамъ баба. № М. 523.

Априлски, ска, ско — ский (отъ) що бива презъ априлъ. Априлско слънце. Априлски дъждъ.

Априловъ, ва, во. Въ Габрово има цѣлъ родъ Априловци, които ся познаватъ като напостоянни и отличени хора. Отъ тоз родъ е и извѣстний тъ родолюбецъ В. Априловъ. Априловата чешма въ Габр.

Апсана (та) в. хапсана, тъмница, затвидъ.

Апсенъ (отъ) ~~лютата ракия~~ съ апсенъ подправена. 2) раст. пелинъ.

Аптека (та) мѣсто дето държатъ, приготвятъ и продаватъ цѣрове, лѣкове, лѣкарства, лѣкарии — лѣкарня, стоцарня, лѣковница, лѣкарница — ставница. Отъ изтоини, стар. влагалище, хранилище.

Аптекарка (та) жена на аптекарь или жена която държи аптека и приготвя лѣкове.

Аптекарски, ска, ско — ский (отъ) свойствено на аптекаритѣ или тѣмъ принадлежащъ. Аптекарска дѣлъжность, аптекарски сметки.

Аптекарь (отъ) който държи аптека, которо се занимава съ приготвение цѣрове.

Аптендрия (та) в. Аптендракъ.

Аптендракъ (отъ) Горня дѣлга дреха отъ ерина, която нѣми рѣкави и несе обличя а се надѣва, а по това и раздличя отъ клашникътъ. Кадъ се и кабаница.

Арба (та) кола, талига, арба, каляска, кочия. — Арба йолу, колникъ пѫтъ.

Арабадѫ (отъ) който прави, кара или работи съ кола, колар. Презъ мартъ четири мартини сѫботи чешитѣ арабадѫйтѣ не орятъ — да не вали градъ. Ч. 40. Четири четаранки, пети шести богалини седми ходи тачи води и свѣщъ дръжи въ рѣка? — кола, волове и арабадѫйя. — 119. Арабадѫй Иванъ и Иванъ Арабадѫйчето

Арабатъ (отъ) прил. нѣм. Зачовѣкъ, който много харчи, не спъне сѫ-тъкато, не зъне ни какво въ ума, ни какво дава. Арабатъ човѣкъ ~~а) за мѣсеци похарано~~ в. харвато, разсипи кукя. 2) за мѣсеци, похарано, за-тъкано; опустошено. Влѣзъ въ нивата ни въ лозето и нахарви ни арабатъ; сето то арабатъ не оставило нищо. в. Харабатъ.

Арабески, животински или ваяни, на дърво дѣлани (~~старинности~~) украшения по стѣнитѣ и тавани на нѣкои здания. в. Маранозъ.

Атъ (отъ) в. хатъ.

Атъ (отъ) в. хатъзивалецъ.

Атъ — нѣм. гл. д. в. хатъ.

Арабадѫйевъ, ва, во — ский (отъ) на арабадѫйчета.

Арабадѫйчка (та) жена на арабадѫйя. — кинъ.

Арабадѫйчески (отъ) ский, ска, ско — ский (отъ). на арабадѫйчето, що се отнасе до арабадѫйчетѣ.

Арабадѫйчкъ (отъ) кола устово.